

Bir akşam sofrasının hararetli bir döneminde Mustafa Kemal, kişisel özgürlüğünün birçok bölümlerinden yoksun bırakılması acısını hüzün dolu sözlerle şöyle anlattı:

- “Şimdi siz buradan ayrılır, istediğiniz yerde gezer dolaşabilirsiniz. Benim gözümde bunun ne büyük mutluluk olduğunu bilemezsiniz. Halime bakın, sahip olduğunuz bu özgürlükten yoksunum, cumhurbaşkanıyım ama köşeye atılmış ve özgürlüğü sınırlı bir

Bütün eğlencem, akşamları soframa topladığım arkadaşlara ayrılmıştır. Haydi şimdi buradan ayrılıp bol bol dolaşın, istediğiniz yerlere girip çıkın, arzu ettiğiniz gibi eğlenin. Ben de bunun hayaliyle avunurum.” dedi.

O akşam hepimiz
masadan erken ayrıldık.

**ATAM ŞÖYLE 15- 20 YIL
DAHA YAŐASAYDIN
NE OLURDU SANKİ..
İŐTE DEVLET ADAMI..**

CANAKKALE ZAFERİ

KINALI KUZULAR

Ana kuzularının vatanlaştığı yer...

 KINALI ALI'NIN MEKTUBU

Üsteğmen Faruk, cepheye yeni gelen askerleri denetlerken, bir yandan da onlarla sohbet ediyor, ' Nerelisin?' gibi sorular soruyordu.

Gözleri bir ara, saçının ortası sararmış bir delikanlıya takıldı Yanına çağırdı ve merakla sordu: " Adın ne senin evladım?" dedi.

" Ali, komutanım" dedi. " Nerelisin?"

" Tokatlıyım, komutanım, Tokat'ın Zile kazasındayım..."

" Peki evladım, bu kafanın hali ne?

" Saçlarının ortası neden kırmızı boyalı böyle?"

" Cepheye gelmeden önce anam saçıma kına yaktı komutanım. Neden yaktığını da bilmiyorum."

" Peki dedi üsteğmen.

"Gidebilirisin Kınalı Ali."

O günden sonra Ali'nin adı Kınalı Ali oldu.

آناقا، طرغی ای مدد آه

Cephede tüm arkadaşları Kınalı Ali demekle yetinmiyor, saçındaki kınayı da alay konusu yapıyorlardı. Kınalı Ali, arkadaşlarına karşı sevecen ve dürüst tutumu sayesinde, kısa sürede hepsinin sevgisini kazandı. Bir gün memleketine mektup göndermek için arkadaşlarından yardım istedi.

" Anama, babama burada iyi olduğumu bildirmek istiyorum. Ama okumam yazmam yok. Biriniz yardım edebilir misiniz?"

Biri değil, birçok arkadaşı yardıma geldi.

" Sen söyle biz yazalım" dediler.

Kınalı Ali söylüyor, bir arkadaşı yazıyor,

diğeri de Söylenenlerin doğru yazılıp yazılmadığını denetliyordu.

" Sevgili anacığım, babacığım hasretle ellerinizden öperim. Ben burada çok iyiyim, beni sakın merak etmeyin." Kız kardeşini, kendinden küçük erkek kardeşinin sağlığını ve hatırını sorduktan sonra, köydeki herkesin burnunda tütüğünü ve kimsenin kendisini merak etmemesini söyledikten sonra, Biz burada var Oldukça bilesiniz ki düşman bir adım bile ilerleyemeyecektir" tümcesi ile bitiriyordu. Tam zarf kapatılırken Ali " iki üç satır daha ekleteceğini" söyleyerek Mektubun sonuna şunları yazdırdı.

" Anacığım, beni buraya gönderirken kafama kına yaktın ama, Burada komutanlarım da, arkadaşlarımda benle hep dalga geçiyorlar. Cepheye gitmek sırası yakında inşallah kardeşim Ahmet'e gelecek, Onu gönderirken sakın kına yakma saçına. Burda onunla da dalga geçmesinler.

Tekrar ellerinden öperim anacığım."

Gelibolu'da savaş giderek şiddetleniyordu. ingilizler kesin sonuç almak için tüm gleriyle ykleniyorlardı. Cephede savaşan askerlerimiz önceleri birer, birer, sonraları beşer,beşer, Onar, onar şehit oluyorlardı.

Gelen destek gleri de yeterli olmuyor,onlarında sayıları giderek azalıyordu. Gelibolu düşmek üzereydi.Kınalı Ali'nin komutanı bu Durum karşısında aresizdi. Kendi bölüğü henüz sıcak temasa hazır değildi. Genç erlerine insan bedeninin süngü ve mermilerle orak gibi biçildiği bu cepheye göndermek zorunda kalmaması için Allah'a dua ediyordu.

Ölmeden,
emanetlere
sahip
çıkamayacaklarını
anlayınca,
eve dönmekten
vazgeçtiler.

Komutanlarını düşünceli ve sıkıntılı gören Kınalı Ali ve arkadaşları, komutanlarına gidip, ondan kendilerini cepheye göndermesini istediler. Askerlerinin ısrarları üzerine komutanları daha fazla Direnemedi ve ölüme gönderdiğini bile, bile bu isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Kınalı Ali ve arkadaşları, sevinç çılgınlıkları atarak cepheye hayır, bile, bile ölüme gidiyorlardı. O gün güle oynaya Gelibolu cephesinde ölümle buluşacakları yere koşan Kınalı Ali'nin bölüğünden tek kişi geri dönmedi. Gidenlerin tümü şehit olmuştu. Bu olaydan kısa bir süre sonra Kınalı Ali'ye anne, babasından mektup geldi. Onun yerine komutanı aldı mektubu ve buruk bir ifade ile okumaya başladı. Cepheye gitmeden önce arkadaşlarına yazdığının mektubuna aile adına babası yanıt veriyordu.

Oğlum Ali, nasılsın, iyi misin? Gözlerinden öperim, selam ederim.öküzü sattık, parasının yarısını sana gönderiyoruz, yarısını da yakında cepheye gidecek küçük kardeşine veriyoruz. şimdi öküzün yerine tarlayı ben sürüyorum.

Fazla yorulmuyorum da. Sen sakın bizi düşünme." Babası mektupta köydeki herkesten akrabalarından haberler verdikten sonra "şimdi ananın sana diyeceği var" diyerek sözü ona bırakıyordu.

Mektubun bundan sonraki bölümü Kınalı Ali'nin anasının ağzından yazılmıştı şöyle diyordu anası:

" Oğlum Ali, yazmışsın ki kafamdaki kınayla dalga geçtiler.

Kardeşime de yakma demişsin.

Kardeşine de yaktım.

Komutanlarına ve arkadaşlarına söyle senle dalga gemesinler.

Bizde  işe kına yakarlar;

1 - GELİNLİK KIZA,

GİTSİN AİLESİNE, ÇOCUKLARINA KURBAN OLSUN DİYE

2- KURBANLIK KOÇA,

ALLAH'A KURBAN OLSUN DİYE

3 - ASKERE GİDEN YİĞİTLERİMİZE,

VATANA KURBAN OLSUN DİYE...

Gözlerinden öper, selam ederim. “Allah'a emanet olun”
Ali'nin mektubu okunurken ve çevresindeki
herkes onu dinlerken, hıçkırır,
hıçkırır ağlıyordu... (Bu mektubun aslı Çanakkale Müzesindedir.)

Çanakkale zaferini kazanarak; vatani, bayrağı ve milleti için
hayatının baharında gül gibi solarak şehit olan kahraman MEHMETÇİK'
lerimizi minnet ve şükranla anıyoruz. Aziz ruhları şad olsun.

**Bu mektubun hikayesinin bana ulaşmasını sağlayan
sayın Nurettin TUR'a ve bu PPS'nin
hazırlanmasındaki katkılarından dolayı
Emekli Yüzbaşı sayın İlhami TOKER'e sonsuz teşekkür ederim.**